

Grund for Udvalgets Opfattelse, er dette: Naar hele Erhvervslevet mener, at Krone-stigningen i den sidste Tid har været særdeles hurtig, og at en fortsat særdeles hurtig Stigning ikke er anbefalelsesværdig, og naar den høje Diskonto anses som medvirkende til denne hurtige Stigning, maatte en Nedsættelse af Diskontoen kunne være egnet til at bremse Farten. En saadan Betragtning forekommer mig logisk. I Valutapolitik synes ganske vist Logikken undertiden at blive omstyrtet af Kendsgeringerne, og saa er det bedre ogsaa at undersøge, om der da er Erfaringer, som kunde tale herfor, og det forekommer der mig at være i forskellige Landes Politik. Det betones stærkt i Udvalgets Udtalelse, at man mener, at Diskontonefsættelse og Kreditindskrænkingspolitik er to Ting, naar Diskontoen er saa høj, som den for Øjeblikket er, og Udvalget mener, at man kan foretage en Diskontonefsættelse uden derfor at foretage nogen Ændring i selve Kreditindskrænkingspolitikken. Det er klart, at en Nedsættelse af den høje Diskonto til en meget lavere Diskonto, $4\frac{1}{2}$ eller 5 pCt., neppe er forenelig med en Kreditindskrænkingspolitik, men saaledes som Renteforholdene overhovedet er for Øjeblikket, bestemt ved Kurserne paa forskellige Værdipapirer, kan jeg ikke se, at en Kreditindskrænkingspolitik ikke lige saa vel kan føres paa en Diskonto af 6 pCt. som paa en Diskonto af 7 pCt.; at dette lader sig gøre, er godtgjort af det norske Samfund, som allerede for mange Maaneder siden har ændret Diskontoen, men fastholdt Kreditindskrænkningen.

Jeg kan ikke andet end udtale min Glæde over, at Valutaudvalget har kunnet enes om en Udtalelse af saa omfattende Indhold og Betydning som den her fremsatte. De Bemærkninger vedrørende denne Udtalelse, som er fremsat fra konservativ Side, rokker efter min Opfattelse ikke ved Enigheden om Udtalelsens Betydning, med andre Ord, denne Udtalelse er i Virkeligheden ganske enstemmig. Det, som har været imellem os, og som jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig med, er derfor ikke denne Udtalelse, men nogle kritiske Bemærkninger fra det ærede Medlem Hr. Lange, som jeg tog til Genmæle imod, da de var rettet mod den Valutaordning, som efter min Mening betyder Vendingen i vor Valutapolitik. Jeg vil slutte med at sige, at jeg betragter det som en stor Tilfredsstillelse, at man har naaet dette Resultat, og at det forhaabentlig vil føre til, at det

danske Samfund inden alt for længe vil være i Stand til at tage den afgørende Beslutning, som det maa tage efter vel at have overvejet de Midler, hvorved Vanskelighederne skal afbødes, hvad enten Beslutningen bliver af den ene eller den anden Art.

Finansministeren (Bramsnæs): De ærede Ordførere for Partierne har ikke omtalt — i hvert Fald ikke udførligt — det Lovforslag, der her foreligger til tredie Behandling. Jeg kan formentlig gaa ud fra, at det betyder, at man vil vedtage Lovforslaget uforandret, som det foreligger i dette Øjeblik, og det takker jeg for.

Jeg vil gerne have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Spørgsmaal, der i øvrigt er behandlet under Debatten, det skal ikke blive mange, og jeg skal navnlig begrænse mig til nogle Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem Hr. Lange. Det ærede Medlem Hr. Lange udtalte blandt andet under sin Omtale af Muligheden for en lavere Diskonto her i Landet, at man maatte jo se paa, hvorledes hele den økonomiske Situation var, og naar man her i Danmark levede af Gældstiftelse til Udlandet, maatte man være klar over, at vi ikke paa dette Omraade kunde sammenligne os med andre Lande. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem særlig tænker paa. Det er i hvert Fald ikke Staten, der lever af Gældstiftelse til Udlandet. Staten har i Øjeblikket ombyttet et dyrt udenlandsk Laan med et billigere Laan. Rigsdagen har stemt derfor. Rigsdagen har modsat sig det Ønske, der i visse Kredse var fremme om at ombytte et indenlandsk Laan med et udenlandsk. Staten har — i hvert Fald i den Tid, jeg har haft med Statens Finanser at gøre — overhovedet ikke gjort noget som helst Forsøg paa at forøge sin Gæld til Udlandet, tværtimod. Saa hvis det ærede Medlem tænker paa Staten, er det forkert. Men det er muligt, at det ærede Medlem tænker paa Erhvervslevet, og saa vil jeg bede det ærede Medlem sige, at han tænker paa Erhvervslevet. Det er muligt, at det ærede Medlem ønsker at give Erhvervslevet en Advarsel i denne Retning, det skal jeg heller ikke have noget imod, men jeg synes, at saadanne Udtalelser af almindelig Art ikke træffer det rette. Man maa sige, hvad man mener i det enkelte Øjeblik. Jeg skal ikke komme ind paa at drøfte, i hvor høj Grad Erhvervslevet har optaget Laan i Udlandet, og hvad det har betydet, men hvis det ærede Medlem over-